

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 • tālr. (+371) 67388624 • fakss (+371) 67388634 • e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

L Ē M U M S

Rīgā

2008.gada 11.decembrī

Nr. E03-RIG-511

Par administratīvā soda uzlikšanu

Par Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 13.panta 5.punktā noteikto negodīgas komercprakses īstenošanu un izdarītu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktore Baiba Vītoliņa,
 piedaloties sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Tele2”,
 juridiskā adrese Mūkusalas iela 41b, Rīga, LV-1004,
 vienotās reģistrācijas numurs: 40003272854
 personas ieņemamais amats: pilnvarotajam pārstāvim
 vārds, uzvārds: (...)
 personas kods: (...)
 izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu, ir izvērtējis SIA „Tele2” īstenotās komercprakses, izplatot „Pirmklasnieka drošības komplektu”, atbilstību patērētāju tiesību aizsardzību reglamentējošo un citu normatīvo aktu, kā arī NKAL prasībām.

2008.gada 12.septembrī PTAC nosūtīja SIA „Tele2” vēstuli Nr.21-06/7448, kurā informēja, ka PTAC ieskatā SIA „Tele2” īstenotā komercprakse ir atzīstama par agresīvu, līdz ar to – par negodīgu, jo SIA „Tele2” reklāmas pasākums, kurā pirmklasniekiem, tas ir, bērniem tiek uzdāvinātas SIM kartes ar kredītu, ir uzskatāms par reklāmu, kurā iekļauts tiešs bērniem adresēts aicinājums saņemt pakalpojumu NKAL 13.panta 5.punkta izpratnē. Vienlaicīgi PTAC pieprasīja SIA

„Tele2” iesniegt PTAC „Pirmklasnieka drošības komplekta” kopiju, kā arī sniegt informāciju par to, kurās Latvijas skolās un kādā apjomā ir izdalīti „Pirmklasnieka drošības komplekti”; cik no izdalītajām SIM kartēm ir aktivizētas un cik no izdalītajām SIM kartēm ir kaut reizi papildinātas. Vienlaicīgi PTAC aicināja SIA „Tele2” izteikt savu viedokli un argumentus konkrētajā lietā.

2008.gada 29.septembrī PTAC saņēma SIA „Tele2” atbildes vēstuli Nr.1-1/536, kurā SIA „Tele2” izsaka viedokli, ka tās īstenotā komercprakse nav atzīstama par agresīvu komercpraksi NKAL 13.panta 5.punkta izpratnē, jo reklāmā ietvertie materiāli nesatur ne tiešu, ne netiešu aicinājumu saņemt pakalpojumu, kā arī nesatur aicinājumu pierunāt vecākus vai citus pieaugušos saņemt pakalpojumus. Līdz ar to SIA „Tele2” ieskatā nav pamata „Pirmklasnieka drošības komplektu” izplatīšanu uzskatīt par agresīvu komercpraksi. SIA „Tele2” informē, ka „Pirmklasnieka drošības komplekta” izplatīšanas mērķis bija tikai un vienīgi sniegt informāciju par SIA „Tele2” sakaru pakalpojumiem un tās pasniegšana tika organizēta sociāli atbildīgā veidā, akcentējot skolēnu drošības jautājumus. Vienlaicīgi SIA „Tele2” norāda, ka plānotā akcija bija savlaicīgi saskaņota ar Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministriju, kas 2008.gada 28.jūlija vēstulē Nr.1-17/5202 puda atbalstu plānotajai kampaņai, apliecinot gatavību sniegt informatīva rakstura palīdzību. Vēstulē SIA „Tele2” sniedz informāciju, ka Latvijas skolās tika izplatīti (...) „Pirmklasnieka drošības komplekti”, no kuriem ir aktivizētas (...) SIM kartes un no tām (...) SIM kartes ir atjaunotas/papildinātas.

2008.gada 10.novembrī PTAC saņēma Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrijas 2008.gada 28.jūlija vēstules Nr.1-17/5202 kopiju, kurā norādīts, ka, lai arī ministrija augsti vērtē SIA „Tele2” iniciatīvu organizēt kampaņu, kuras mērķis ir rosināt vecākus rūpēties par bērnu drošību, minētā iniciatīva ir vērtējama kā komerciāla, tāpēc ministrija var piedāvāt vien informatīvu atbalstu, proti, kampaņas organizācijai izmantot ministrijas mājaslapā, kura ir pieejama jebkurai personai, ievietoto izglītības pārvalžu un iestāžu kontaktinformāciju.

2008.gada 10.oktobrī PTAC lūdza Valsts Bērnu tiesību aizsardzības inspekcijai sniegt viedokli par to, kādu iespaidu konkrētā komercprakse varēja atstāt uz bērniem, ņemot vērā, ka ne katram bērnam vecāki var vai vēlas iegādāties mobilo telefonu, lai bērns izmantotu saņemto „dāvanu”, proti, uzdāvināto SIM karti. 2008.gada 27.oktobrī PTAC saņēma Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas 2008.gada 24.oktobra vēstuli Nr.1-5/2310, kurā cita starpā minēts, ka *„skolas uzsākšana bērnam ir īpaši saviļņojošs notikums un bērnam ir svarīgi justies pieņemtam klasesbiedru vidū. Sākumskolas vecumā bērni visbiežāk vērtē viens otru pēc ārējām īpašībām. Saņemot dāvanu, kuru nav iespējams izmantot, var rasties nedrošības, nepilnvērtības un kauna sajūtas par to, ka viņš nav tāds, kā pārējie”*. No minētā izriet, ka konkrētā SIA „Tele2” komercprakse varēja negatīvi iespaidot vai iespaidoja bērnus, kuri saņēma SIM karti ar kredītu un nevarēja to izmantot.

2008.gada 26.novembrī PTAC nosūtīja SIA „Tele2” vēstuli Nr.21-06/9556, kurā PTAC informēja SIA „Tele2” par to, ka tas ir uzsācis lietvedību

administratīvā pārkāpuma lietā un uzaicināja SIA „Tele2” uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Vienlaicīgi PTAC atkārtoti pieprasīja SIA „Tele2” sniegt informāciju par to, cik no izdalītajām SIM kartēm ir aktivizētas un cik no tām ir kaut reizi papildinātas.

2008.gada 10.decembrī PTAC saņēma SIA „Tele2” vēstuli Nr.1-1/965, kurā minēts: „SIA „Tele2” veiktā akcija, izplatot „Pirmklasnieka drošības komplektu” tika veikta ar mērķi informēt potenciālos sakaru lietotājus par SIA „Tele2” piedāvātajiem pakalpojumiem. [...] mūsu vērtējumā sakaru nodrošinājums ir kļuvis par pašsaprotamu ikdienas nepieciešamību uzsākot skolas gaitas, līdzīgi kā bērnam nepieciešams nodrošināt rakstāmlietas, grāmatas un skolas somu, kas kā jebkuras preces arī tiek aktīvi reklamētas. Šādos apstākļos nav šaubu, ka vispiemērotākā auditorija, kam sniegt informāciju par sakaru pakalpojumiem, protams, ir bērnu vecāki, bet vispiemērotākais brīdis – skolas gaitu sākums.

[...] Nevaram piekrist, ka, veicot akciju „Pirmklasnieka drošības komplekts”, tika izteikts tiešs aicinājums bērniem, viņu vecākiem vai citiem pieaugušajiem izmantot Tele2 sakaru pakalpojumus [...] Uzskatām, ka NKAL 13.panta 5.punktā fiksētās agresīvas reklāmas pazīmes būtu vērtējamas kopsakarībā ar citām likumā ietvertajām normām, kur gan visa likuma kopumā, gan atsevišķu normu mērķis ir novērst tādu preču vai pakalpojumu sniegšanu, kas liedz patērētājam patiesu priekšstatu vai informāciju par preci/pakalpojumu vai pakļauj viņu psiholoģiskam spiedienam, kas būtiski ietekmē izvēli, neskatoties uz preces vai pakalpojuma patiesajām īpašībām. Analizējot iepriekš minēto normu, nav šaubu, ka ir nepieņemama un līdz ar to aizliegama tādu paņēmieni izmantošana, kur tiešā veidā, ietekmējot bērnus, tiek panākts, ka patērētājs izvēlas kādu pirkumu tikai tāpēc, ka „reklāmas” iespaidā esošs bērns to ir lūdzis un tādējādi psiholoģiski iespaidojis izvēli.

Domājam, ka iepriekšminētais ir nozīmīga šķirtne, kur iespējami būtiski patērētāju tiesību aizskārumi, kas var izpausties nevajadzīgu un neizdevīgu pirkumu formā. Savukārt „Pirmklasnieka drošības komplekta” bezmaksas izplatīšana papildus jau iepriekš minētajiem argumentiem patērētājam nevar radīt negatīvas sekas, jo;

- nefokusējās uz bērnu psiholoģisko ietekmēšanu;
- komplektā esošā sakaru izmantošanas iespēja neuzliek pienākumu un citas saistības tos izmantot;
- lietotājiem ir brīvas iespējas operatīvi mainīt sakaru pakalpojuma sniedzēju;
- pakalpojuma lietošanu var izbeigt bez sankcijām vai citām negatīvām sekām. [...]

Vienlaicīgi SIA „Tele2” uzskata, ka nevar ignorēt faktu, ka pirms akcijas sākšanas SIA „Tele2” informēja Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministriju par akcijas „Pirmklasnieka drošības komplekts” būtību, kā arī lūdza sadarboties akcijas norisē. Ņemot vērā, ka Latvijas Republikas Izglītības un Zinātnes ministrija nepārprotami puda savu pozitīvo attieksmi, SIA „Tele2”

nebija nekādu šaubu par akcijas atbilstību tiesību aktu prasībām un tās sabiedriski lietderīgo veidu.

Papildus SIA „Tele2” informē, ka no izdalītajām SIM kartēm ir aktivizētas (...) SIM kartes, no kurām kaut reizi ir papildinātas (...) SIM kartes.”

Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā Sabiedrības pilnvarotais pārstāvis norādīja, ka Sabiedrība nožēlo radušos situāciju, jo tās mērķis nebija neievērot normatīvo aktu prasības, tāpēc arī tā pirms komplekta izplatīšanas vērsās Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrijā, lai saņemtu atbalstu plānotajai kampaņai. Sabiedrības pārstāvis, ņemot vērā PTAC un Bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas konkrētajā gadījumā izteikto viedokli, izteica vēlmi turpmāk sadarboties, lai nepieļautu pārkāpumu rašanos nākotnē.

Izvērtējot lietas materiālus, PTAC norāda tālāk minēto:

Saskaņā ar NKAL 14.panta pirmo daļu NKAL ievērošanu atbilstoši savai kompetencei uzrauga PTAC.

NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka *komercprakse ir darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam.* Izvērtējot PTAC rīcībā esošos materiālus, PTAC secina, ka SIA „Tele2” darbība, izdalot pirmklasniekiem „Pirmklasnieku drošības komplektu”, ir uzskatāma par komercpraksi NKAL izpratnē. Saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu SIA „Tele2” ir atzīstama par komercprakses īstenotāju.

NKAL 4.panta pirmā daļa nosaka, ka *negodīga komercprakse ir aizliegta.* Saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 3.punktu *komercprakse ir negodīga, ja tā ir agresīva,* un saskaņā ar NKAL 13.panta 5.punktu *komercprakse jebkuros apstākļos uzskatāma par agresīvu, ja komercprakses īstenotājs reklamā iekļauj tiešu bērniem adresētu aicinājumu iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai arī pierunāt vecākus vai citus pieaugušos iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu.*

Izvērtējot SIA „Tele2” izplatīto „Pirmklasnieka drošības komplektu”, PTAC konstatēja, ka tajā iekļauts atstarotājs un stundu saraksts, kā arī iekļauta:

1. priekšapmaksas kartes „Zelta Zivtiņa” SIM karte ar kredītu Ls 1,00 apmērā;
2. informatīva grāmatiņa pirmklasniekam „Pareiza tālruņa lietošana”, kurā pirmie teikumi ir: „*Sveiks, pirmklasniek! Apsveicam ar savu personisko tālruņa numuru. Ar to tu vari piezvanīt mammai, tētim, saviem draugiem, bet ne kaķim, suņukam vai rotaļu lācim!*”;
3. vēstule vecākiem, kurā cita starpā ir informācija par ieteicamajiem „Zelta Zivtiņas” tarifu plāniem un atjaunošanas kartēm.

PTAC ieskatā SIM kartes ar kredītu uzdāvināšana, papildus apsveicot bērnu ar personisko numuru (uzdāvināto numuru) un norādot, ka ar to bērns var piezvanīt mammai, tētim un saviem draugiem, un aprakstot priekšapmaksas kartes iespējas/būtību (bez abonēšanas maksas, pieslēgums Latvijā, Lietuvā, Igaunijā,

vietējie zvani, starptautiskie zvani, SMS utt.), nepārprotami ir atzīstama par tiešu aicinājumu bērniem izmantot SIA „Tele2” telekomunikāciju pakalpojumus. Arī Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrija 2008.gada 28.jūlija vēstulē Nr.1-17/5202 konstatēja, ka SIA „Tele2” iniciatīva ir komerciāla, jo tā vērsta uz klientu loka paplašināšanu, kas nākotnē maksās par SIA „Tele2” pakalpojumiem.

Vienlaicīgi jāņem vērā, ka bērni ir viena no sabiedrības neaizsargātākajām daļām, kura sava vecuma un zināšanu trūkuma dēļ ir viegli iespaidojama. Arī Valsts Bērnu tiesību aizsardzības inspekcija 2008.gada 24.oktobra vēstulē Nr.1-5/2310 atzina, ka šādu dāvanu saņemšana var negatīvi iespaidot bērnus, jo, saņemot dāvanu, kuru nav iespējams izmantot, bērnam var rasties nedrošības, nepilnvērtības un kauna sajūta par to, ka viņš nav tāds, kā pārējie.

Papildus, atbildot uz SIA „Tele2” 2008.gada 8.decembrī sniegto viedokli, PTAC paskaidro, ka tas nenoliedz, ka vispiemērotākā auditorija, kam sniegt informāciju par sakaru pakalpojumiem, ir bērnu vecāki. Taču konkrētajā gadījumā SIA „Tele2” informāciju nav sniegusi vecākiem, bet gan bērniem, kuriem uzdāvināts „Pirmkalsnieka drošības komplekts” un kuri tikai pēc iepazīšanās ar komplekta saturu, tajā skaitā saņemot savu „personisko” numuru un kredītu Ls 1,00 apmērā, nodod tālāk informāciju vecākiem, iespējams, vienlaikus lūdzot iespēju saņemt mobilo telefonu SIM kartes izmantošanai.

PTAC norāda, ka NKAL ir iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 („Negodīgas komercprakses direktīva”), kas ir maksimālās harmonizācijas direktīva. Šīs direktīvas preambulas 17.punkts paredz, ka *vēlams precizēt, kāda komercprakse ir negodīga jebkuros apstākļos, lai nodrošinātu lielāku juridisku noteiktību, tādēļ I pielikumā ietverts pilns visu šādas prakses paveidu saraksts. Šie ir vienīgie komercprakses piemēri, ko var uzskatīt par negodīgiem, neizvērtējot katra atsevišķa gadījuma atbilstību 5.līdz 9.pantam* (respektīvi, nav jāizvērtē panti par negodīgas komercprakses aizliegumu, maldinošu komercpraksi, maldinošu noklusēšanu, agresīvu komercpraksi un uzmākšanos, piespiešanu un nesamērīgas ietekmes izmantošanu). Līdz ar to PTAC paskaidro, ka arī nacionālajā likumdošanā, konstatējot agresīvu komercpraksi jebkuros apstākļos, PTAC nav atsevišķi jāizvērtē tās atbilstība pārējām NKAL noteiktajām normām par agresīvu komercpraksi.

Ņemot vērā iepriekš minēto un to, ka SIA „Tele2” īstenotajā komercpraksē ir konstatējams, ka tā reklāmā ir iekļāvusi tiešu bērniem adresētu aicinājumu saņemt pakalpojumu, PTAC secina, ka SIA „Tele2” īstenotā komercprakse saskaņā ar NKAL 13.panta 5.punktu atzīstama par agresīvu jebkuros apstākļos, līdz ar to – par negodīgu komercpraksi.

NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: *„Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu atbilstošā veidā*

sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraksei atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā”.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, PTAC uzskata, ka SIA „Tele2” nav lietderīgi uzlikt kādu no NKAL 15.panta astotajā daļā 1.-4.punktā paredzētajiem tiesiskajiem pienākumiem, ņemot vērā, ka komercprakses negatīvā ietekme nav novēršama. PTAC uzskata, ka, pamatojoties uz NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu, piemērojams ietekmēšanas līdzeklis par administratīvo pārkāpumu, piemērojot administratīvo sodu. Ar administratīvā soda palīdzību SIA „Tele2” tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka „soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas” (Māris Baltais. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.).

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta otrās daļas noteikumiem, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Iestāde pārkāpēju ir tiesīga atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmās daļas noteikumiem tikai tādā gadījumā, ja izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka SIA „Tele2” ir īstenojusi agresīvu komercpraksi jebkuros apstākļos, kas nav atzīstams par maznozīmīgu pārkāpumu.

Ņemot vērā minētos apstākļus un to, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.pants), kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotāšanās, nepieciešams SIA „Tele2” piemērot administratīvo sodu.

SIA „Tele2” tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, kurš ir paredzēts Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā – „Par negodīgu komercpraksi”.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmā daļa nosaka, ka *Sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.* Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešo daļu *Par negodīgu komercpraksi uzliek naudas sodu juridiskajām personām līdz desmittūkstoš latiem.*

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likuma 5., 13.pantu un 66.panta pirmajā daļā minētos tiesību principus un lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību, kā arī patērētāju (visas sabiedrības, tajā skaitā, bērnu) tiesiskās intereses, tai skaitā, tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu komercpraksi un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtošānās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus un Sabiedrības pārstāvja administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā sniegtos argumentus, proti, ka Sabiedrībai nebija mērķis izdarīt normatīvo aktu pārkāpumu, tāpēc pirms komplekta izplatīšanas tā vērsās pēc atbalsta Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrijā, kā arī izteiktā vēlme nākotnē sadarboties ar PTAC, lai izvairītos no normatīvo pārkāpumu izdarīšanas, PTAC ir konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta trešo daļu mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 34.pantu pastiprinātu atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, kā arī, ņemot vērā izplatītā „Pirmklasnieku drošības komplektu” apjomu, izplatīšanas formātu, aktivizēto un papildināto SIM karšu skaitu, izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, pārkāpēja mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošo apstākļu esamību un atbildību pastiprinošo apstākļus neesamību, PTAC uzskata, ka par normatīvo aktu prasībām neatbilstošas komercprakses īstenošanu SIA „Tele2” ir uzliekams naudas sods Ls 2000,00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu, ņemot vērā izdarīto pārkāpumu – normatīvo aktu prasībām neatbilstošas, respektīvi, jebkuros apstākļos agresīvas komercprakses īstenošanu, tās negatīvo ietekmi uz sabiedrību (patērētājiem), kā arī, lai motivētu SIA „Tele2” turpmāk šādu pārkāpumu nepieļaut.

Izvērtējot lietas materiālus un izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 5.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu, 4.panta otrās daļas 3.punktu, 13.panta 5.punktu un 15.panta astotās daļas 5.punktu

n o l e m t s:

uzlikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Tele2”,
juridiskā adrese: Mūkusalas ielā 41b, Rīga, LV-1004,

vienotās reģistrācijas numurs: 40003272854
naudas sodu Ls 2000.00 (divi tūkstoši) apmērā.

Personai, par kuru pieņemts lēmums administratīvo pārkāpumu lietā, ir tiesības pārsūdzēt pieņemto lēmumu likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar NKAL 16.pantu uzraudzības iestādes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Rīgā, Antonijas ielā 6 viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stāties spēkā.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs
Reģistrācijas Nr. 90000068854
Konts Nr. LV30TREL2120030260100
Saņēmēja iestāde: Valsts kase, kods TREL22.

Maksājuma mērķis: Lēmums Nr. E03-RIG-511. Ekonomiskās klasifikācijas kods 21499.

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmuma noraksts.

Direktore

(paraksts)

B.Vītoļņa

IZRAKSTS PAREIZS